

PARAULA I VIDA

L'Eucaristia, font i cim de la vida i de la missió

Avui i durant uns quants diumenges proclamarem a la litúrgia dominical el discurs del Pa de Vida de l'Evangelí quart segons Sant Joan, capítol 6è. A partir del miracle de la multiplicació dels pans i els peixos, Jesús convida a penetrar en la revelació de l'Eucaristia: Ell mateix com a Pa de Vida eterna, i de la seva Carn veritable menjar per a la vida del món, de l'experiència de comunió amb Ell, íntima i única, d'aquells que el mengin amb fe, i de la invitació a ser creients, i viure amb responsabilitat el seu seguiment.

L'Eucaristia és font i cim de la vida i de la missió de l'Església (cf. LG 11 i Exh. *Sacramentum caritatis* de Benet XVI, 2007). Si contemplem de manera més assídua el rostre del Verb Encarnat, realment present en el sagrament de l'Eucaristia, practicarem l'art de l'oració i ens comprometrem millor de cara a l'evangelització. Només si vivim de l'Eucaristia, serem millors cristians, perquè l'Eucaristia enforteix i alimenta la fe, ens uneix a Crist i ens uneix com a Església, ens identifica i ens omple de caritat. Perseverar a «santificar les festes» —com diu

la llei de Déu— és avui un compromís que hem d'intentar viure amb perseverança, amb natural fidelitat, i ensenyar-ho a infants i joves, tot intentant que s'hi trobin bé, que hi participin més activament, que esdevingui hàbit i virtut en ells, perquè ho veuen en els cristians adults.

Si valorem la missa i volem que sigui celebrada als nostres pobles i poblets, perquè arribi el Pa de Vida als padrins i a tots, hem de col·laborar més amb els nostres sacerdots. Sovint van molt plens els caps de setmana per tal d'oferir l'Eucaristia a tants llocs. ¿Podríem fer més perquè les eucaristies tinguessin més preparació i millor celebració, de cara a lectures, cants, escolans, dignitat dels ornaments i objectes per al culte, i sobretot de cara a l'actitud d'amor al Senyor que ens ve a visitar amb la seva presència plena de misericòrdia? ¿Si no pot celebrar-se cada diumenge la missa al nostre poble, sabem agrair els ministres enviats per a les celebracions en absència o espera del prevere, o bé desplaçar-nos al poble veí o al més gran de prop, i ajudar els padrins a desplaçar-s'hi, perquè no restem sense la Vida de Crist? No podem deixar d'escoltar la

Paraula i menjar el Pa de la Vida, sentir-nos Església i sortir enfortits per a la nostra missió evangelitzadora. ¿Valoro i té repercussió en la meua vida, la missa de cada diumenge?

L'Eucaristia és el memorial de la Pasqua, esdeveniment central de la història de salvació de la humanitat. Cal que estimem molt la missa, tant la del diumenge, la pasqua setmanal, com també cada missa. I estimar amb devoció la presència real del Senyor en l'Eucaristia que ens porta a l'adoració silenciosa del Crist, present en el sagrari de les esglésies, i fer-nos deixebles del seu amor fins a l'extrem. El Misteri de l'Eucaristia és el do més gran que ens ha fet Déu, que multiplica el Pa de Vida per a tots. No hi ha un amor més gran que el que dona tot el que un és i té i pot. I això ho va fer el Senyor a l'últim Sopar, prefigurant per la multiplicació dels pans i els peixos.

Agraïm a l'Església i als sacerdots que fan possible aquest gran do, «pel nostre bé i el de tota la santa Església». I no deixem de pregar per les vocacions sacerdotals que tant necessitem.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives presideix l'Aplec a Montgarri

El dia 2 de juliol, tal com marca la tradició, moltíssims fidels de la Vall d'Aran, del Pallars i de Coserans i l'Arièja, van reunir-se en Aplec a Montgarri, al cor del Pirineu, per celebrar la festa de la Mare de Déu de Montgarri, al Santuari de la seva Vall, a la riba de la Noguera Pallaresa. Enguany van presidir l'Aplec, l'Arquebisbe d'Urgell i l'Arxiprest, amb l'Il·lm. Sr. Alcalde de Naut Aran César Ruiz-Canela Nieto, i el Magnf. Sr. Síndic Carlos Barrera. De bon matí ja s'hi van anar aplegant els pelegrins i a migdia es va celebrar la solemne Eucaristia al Santuari. Hi concelebraren amb l'Arquebisbe i l'Arxiprest, Mn. Pere Balagué, que enguany celebra les seves noces d'or sacerdotals, així com el Rector de la Vall d'Isil i Esterrí, Mn. Andreu Rodríguez, el Rector del Seminari Major Interdiocesà, Mn. Norbert Miracle, i Mn. Gabriel Casanovas, Vicerector del Seminari d'Urgell, amb Mn. Joan de Coserans. S'alternaren les llengües aranesa, catalana, espanyola i francesa.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Un sol ramat, de tota tribu i llengua i nació

Avui llegim a la segona lectura de la missa unes paraules de la carta als efesis que fan vibrar la nostra experiència cristiana més entranyable: «Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots». Aquestes paraules ens recorden l'Evangelí de Joan: «Encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat i també les he de guiar... i hi haurà un sol ramat i un sol Pastor» (Jn 10,16). I al mateix temps, potser per contrast, les paraules de la carta als d'Efes ens evocuen la sorpresa de la Pentecosta, quan gent de països molt diversos, «parts, medes, elamites, ha-

bitants de Mesopotàmia, de Judea i de Capadòcia... sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu» (Ac 2,7-11).

Són els dos accents de la nostra més pregona experiència cristiana, tots dos íntimament relacionats. Perquè hi ha un sol Pare de tots, un sol Senyor i Salvador, i un sol Esperit, estem cridats a formar un sol cos, amb una sola fe i un sol baptisme; ara, precisament per això aquest nou poble de Déu no està fet d'uniformitat i de subjecció a les característiques d'un grup o d'una cultura, sinó que està fet del respecte a «tota tribu, llengua, poble i na-

ció» (Ap 5,9). Aquesta és la veritable unitat, la que respecta la diversitat, la més difícil de realitzar i alhora la més humana, la que s'ha d'anar construint dia rere dia perquè sempre està a punt de trencar-se pel domini, la imposició o l'abús. L'Església és el sagrament de la nova humanitat, i porta en el seu si el germen d'una humanitat no feta d'imposició i uniformització, sinó de respecte per cada poble i cultura. Precisament perquè hi ha una sola fe i un sol Esperit i un sol Pare de tots.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

La Eucaristía, fuente y cumbre de la vida y de la misión

Hoy y durante varios domingos proclamaremos en la liturgia dominical el discurso del Pan de Vida del Evangelio cuarto según San Juan, capítulo 6. A partir del milagro de la multiplicación de los panes y los peces, Jesús invita a penetrar en la revelación de la Eucaristía: Él mismo como Pan de Vida eterna, y su Carne como verdadera comida para la vida del mundo, de la experiencia de comunión con Él, íntima y única, de aquellos que lo coman con fe, y de la invitación a ser creyentes y a vivir con responsabilidad su seguimiento.

La Eucaristía es fuente y cumbre de la vida y de la misión de la Iglesia (cf. LG 11 y Exh. *Sacramentum caritatis* de Benedicto XVI, 2007). Si contemplamos de manera más asidua el rostro del Verbo Encarnado, realmente presente en el sacramento de la Eucaristía, practicaremos el arte de la oración y nos comprometemos mejor de cara a la evangelización. Sólo si vivimos de la Eucaristía, seremos mejores cristianos, porque la Eucaristía fortalece y alimenta la fe, nos une a Cristo y nos une como Iglesia, nos identifica y nos llena de caridad. Perseverar en «santificar las fiestas» —como dice la ley de Dios— es hoy un compromiso que debemos intentar vivir con perseverancia, con natural fidelidad, y enseñarlo a niños y jóvenes, intentando que se encuentren bien, que participen más activamente, que se convierta en hábito y virtud en ellos, ya que lo ven en los cristianos adultos.

Si valoramos la misa y queremos que sea celebrada en nuestros pueblos y aldeas, para que llegue el Pan de Vida a los ancianos y a todos, debemos colaborar más con nuestros sacerdotes. A menudo van muy llenos los fines de semana para ofrecer la Eucaristía en tantos lugares. ¿Podríamos hacer más para que las eucaristías tuviesen más preparación y mejor celebración, de cara a lecturas, cantos, monaguillos, dignidad de los ornamentos y objetos para el culto, y sobre todo de cara a la actitud de amor al Señor que nos viene a visitar con su presencia llena de misericordia? ¿Si no puede celebrarse cada domingo la misa en nuestro pueblo, sabremos agradecer a los ministros enviados para las celebraciones en ausencia o espera del sacerdote, o bien desplazarnos al pueblo vecino o al mayor más cercano, y ayudar a los ancianos a desplazarse, por no quedarnos sin la Vida de Cristo? No podemos dejar de escuchar la Palabra y comer el Pan de la Vida, sentirnos Iglesia y salir fortalecidos para nuestra misión evangelizadora. ¿Valoro y tiene repercusión en mi vida, la misa de cada domingo?

La Eucaristía es el memorial de la Pascua, acontecimiento central de la historia de salvación de la humanidad. Debemos amar mucho la misa, tanto la del domingo, la pascua semanal, así como cada misa. Y amar con devoción la presencia real del Señor en la Eucaristía que nos lleva a la adoración silenciosa de Cristo, presente en el sagrario de las iglesias, y hacernos discípulos de su amor hasta el extremo. El Misterio de la Eucaristía es el don más grande que nos ha hecho Dios, que multiplica el Pan de Vida para todos. No hay amor más grande que el que da todo lo que uno es y tiene y puede. Y esto lo hizo el Señor en la última Cena, prefigurada por la multiplicación de los panes y los peces. Agradecemos a la Iglesia y a los sacerdotes que hacen posible este gran don, «para nuestro bien y el de toda la santa Iglesia». Y no dejemos de interceder por las vocaciones sacerdotales que tanto necesitamos.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

APLECS I DEVOCIÓ POPULAR A LA DIÒCESI

UNA CELEBRACIÓ MARIANA BEN VIVA

La festa de la Mare de Déu de l'Horta

L'Associació Amics de l'Horta es prepara durant l'estiu per organitzar la festa de la Mare de Déu de l'Horta, que se celebra en el santuari que està situat al municipi d'Ivars d'Urgell a principis de setembre, per les marededús trobades. Una trobada que uneix la gent del poble d'Ivars amb els de l'entorn, en un dia de companyonia i intercanvi.

Segons la tradició, en aquell indret on es va fer el santuari que avui podem visitar, un pastor de Barbens va trobar la imatge d'una Mare de Déu. Tot i que el primer temple data del segle XIV, l'edifici actual és de la segona meitat del segle XVII.

La Mare de Déu de l'Horta ha estat venerada des d'antic i amb gran tradició a la contrada. La documentació que es conserva assenyalava que la processó de l'any 1825 va congreguar feligresos de més de quaranta pobles de la comarca i, actualment, la festa és un moment de devoció popular que es manté. La Mare de Déu de l'Horta és un monument inclòs en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya i consta d'una

nau coberta amb volta de llunetes, absis cobert amb una gran petxina i campanar de torre octogonal adossat a la façana. Fent cantonada amb aquesta hi ha l'antiga casa de l'ermità, amb un porxo d'arcs de mig punt. La façana és bastida amb pedra fins a l'alçada del portal. La façana és de carreu fins a l'alçada de la portada, per damunt és de pedra de maçoneria. Cada mur lateral té quatre contraforts, d'estil barroc tot el conjunt.

A la vora del santuari es pot gaudir d'un espai natural molt agradable i ben conservat, fresc i tranquil, escollit per a les passejades d'estiu pels veïns. Són poques les notícies de la imatge i de la construcció del santuari.

L'actual semblaria que és una reproducció de la primera imatge romànica que fou cremada i/o perduda, reposada el dia 12 de setembre de 1940.

► **Celebració de comiat pels alumnes de 4t d'ESO al Col·legi Mare Janer.** Els alumnes que enguany acaben el cicle formatiu al Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Principat d'Andorra) van participar en una celebració eucarística en la cloenda i comiat de la seva formació a l'escola, en la que alguns hi han estat des del cicle maternal. L'Eucaristia d'Acció de Gràcies es

va celebrar el 28 de juny, a l'aire lliure, en el bosc del col·legi, presidida pel Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert. Hi van participar 67 alumnes de 4t d'ESO i bona part del professorat.

Mn. Chisvert, en la seva homilia, va convidar els joves a ser valents per aconseguir els seus somnis. Carolina Bassi, professora de religió, explica que «va ser un mo-

ment per fer memòria del camí viscut. Aquest any aquests alumnes tots deixen l'escola per fer FP o batxillerat, i molts tenen al cor l'agraïment per les experiències i la sensació de vertigen i enyorament». Els professors els diem: «sigueu feliços, que allò que fareu, configurarà el vostre ésser». El cor de l'escola va ajudar a crear un ambient acollidor i familiar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La família és l'esperança del futur. Prenguem en particular per les famílies que travessen grans dificultats, que el Senyor les sostingui» (16 de maig).

@Pontifex: «No hi ha amor sense obres d'amor. Lliurar-se al germà brolla del cor que estima» (16 de maig).

@Pontifex: «L'amor amb el que Déu ens estima venç qualsevol forma de soledat i d'abandonament» (17 de maig).

@Pontifex: «Maria va viure com ningú les Benaurances de Jesús: és la santa entre els sants, qui ens mostra el camí de la santedat i ens acompanya» (18 de maig).

Les XVII Jornades interdiocesanes de Catequesi amb assistència d'Urgell

Urgell va participar en les XVII Jornades interdiocesanes de Responsables de Catequesi, que es van celebrar els dies 5 i 6 de juliol al Seminari Conciliar de Barcelona, amb el lema «Camins i llocs diversos per a la catequesi». Enmig d'un clima d'intercanvi, formació i pregària, més de cent vint preveres i laics amb responsabilitat catequètica es van reunir per tractar temes d'actualitat en el camp de la catequesi. El Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell, va presidir les jornades, on es van poder descobrir les noves experiències de la Catequesi Intergeneracional (CIG), així com també als responsables de noves iniciatives que ja s'han posat en marxa aquest mateix any. D'entre les noves propostes en destaca l'eliminació de les fronteres entre les edats, que cada vegada apareixen menys delimitades, i que per-

metria aconseguir uns models catequètics més adequats a l'actualitat. No obstant, el Vicari episcopal i Delegat de Catequesi d'Urgell, Mn. Antoni Elvira, va aprofitar les jornades per recordar que la catequesi té elements irrenunciables, com són la seva naturalesa pròpia i la seva imprescindible eclesialitat, elements que s'han de saber conjuntar en totes aquestes noves iniciatives. Al final de les jornades, Mons. Antoni Vadell animà els participants a viure la seva vocació catequètica com «un do rebut del Senyor», i agrai les aportacions ofertes per grups tan diversos que «han permès descobrir nous plantejaments i iniciatives».

Finalment, anuncià que les XI Jornades interdiocesanes de Formació de Catequistes se celebraran a Figueres (diòcesi de Girona) del 16 al 18 de novembre de 2018.

La Delegació diocesana de Catequesi d'Urgell visita els monestirs de Vallbona i Santes Creus

La Delegació diocesana de Catequesi d'Urgell va trobar-se el 26 de juny en una activitat de final de curs i visitaren els Monestirs de Vallbona de les

Monges i de Santes Creus. Una activitat on hi van participar la majoria dels membres de la delegació, encapçalats pel seu Delegat, Mn. Antoni Elvira. A Santa Maria de Vallbona van conèixer la història del monestir al llarg dels segles, fent referència a l'antiga farmàcia del monestir, que fa poc s'ha museïtzat. Després van recórrer la Sala Capitular, del segle XIV, el temple, de planta de creu llatina amb una sola nau, coronat amb un cimborri dels més importants construïts a la Catalunya Medieval, i el claustre. Van poder saludar la Mare Abadessa, Anna Maria Camprubí. I abans d'acabar la visita, van poder participar en un interessant diàleg sobre catequesi, evangelització, vida monàstica,... amb la germana hostatgera Sara Picher, un moment ben interessant per a intercanviar opinions, inquietuds, alegries i dificultats del món de la catequesi i de la vida religiosa.

A Santes Creus, es va compartir el dinar i es va fer la visita al Monestir de Santa Maria de Santes Creus.

La Llar Santa Anna del Castell del Remei va celebrar la cloenda del curs

El dia 7 de juliol, a la tarda, la Llar Santa Anna del Castell del Remei (Penelles) va celebrar la seva festa anyal de família que aplega els nois i adults allí acollits, els religiosos franciscans de Creu Blanca que regenten la Llar, així com treballadors i familiars dels nois i molts voluntaris que regularment aporten participació i ajuda a la Llar. L'Arquebisbe Joan-Enric, acompanyat per Mn. Carles Albert Ospina, Rector del Castell del Remei, va presidir l'Eucaristia que fou molt participada, i al final es cantaren els goigs de la Mare de Déu del Remei, i es va realitzar l'ofrena floral al monument que recorda la fundació de la Llar i el seu fundador el Gmà. Isidoro Lezcano.

La festa continuà després de l'Eucaristia amb un berenar compartit entre les famílies i els voluntaris i, posteriorment, un espectacle de circ.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jer 13,1-11 / Sl: Dt 32,18-21 / Mt 13,31-35]. ■ **Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell:** beats màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans.

31. □ Dimarts [Jer 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund.

Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

AGOST

1. □ Dimecres [Jer 15,10.16-21 / Sl 58 / Mt 13,44-46]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Paganì, 1787), bisbe de Gotí i doctor de l'Església, fundador dels Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.; sant Feliu, mr.

2. ■ Dijous [Jer 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; sant Eusebi de Vercel·li, bisbe; sant Pere-Julità Eymard (1811-1868), prev. de la Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins.

3. ■ Divendres [Jer 26,1-9 / Sl 68 / Mt 13,54-58]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

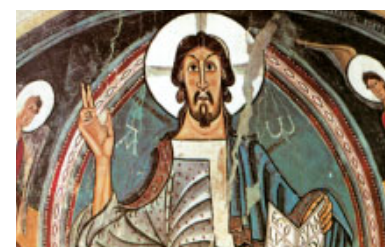
4. □ Dissabte [Jer 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev. rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 16,2-4.12-15 / Sl 77 / Ef 4,17.20-24 / Jo 6,24-35]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

Diumenge XVII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Un sol Senyor,
una sola fe,
un sol Baptisme,
un sol Déu i Pare»

Pantocràtor de l'església de Sant Climent de Taüll, Lleida (s. XII)

El llibre de 2Re és l'última anella d'un bloc narratiu: la història deuteronomista (Dt, Jos, Jt, 1-2Sa i 1-2Re), més catequètica que historiogràfica. La tradició jueva els cataloga com a «profetes anteriors».

Eliseu pertany a una comunitat de profetes (2Re 4,1) que viuen en pobresa i la gent va a consultar-los.

Un va anar a dur a l'home de Déu, Eliseu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi novell: les primícies per al Senyor són la part santa del Senyor (Lv 23,17.20) perquè són el bo i millor dels primers fruits dels teus camps (Ex 34,26).

Eliseu insisteix: *Dona-ho a tota la comunitat.*

La multiplicació de pans d'ordi i vi novell és perquè diu el Senyor: *Tots en menjaran i encara en sobrarà.*

Al cp. 4 comença la 2a part d'Ef, centrada en l'exhortació a la unitat per mitjà de l'amor. La secció v. 1-6 comenta les actituds pròpies de la vida comunitària de l'Església.

L'únic deure del cristià és viure d'acord amb allò que és pel voler de Déu, acceptat per la fe. *Us prego que visqueu d'acord amb la vocació que heu rebut.*

Les actituds corresponents són *humilitat, paciència i mansuetud*; amb el coronament de l'amor: *suportant-vos amb amor els uns als altres*. Per avançar en el seu assoliment, cal *no escatimar cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau*.

Hi ha a Jn 6 una unitat literària en 4 episodis: a) v. 1-15 el senyal del pa multiplicat abundantment; b) v. 16-25 el senyal de Jesús caminant per damunt de l'aigua; c) v. 26-65 el discurs del Pa de Vida; d) v. 66-71 l'opció a favor o en contra de Jesús.

Dient que *s'acostava la Pasqua dels jueus*, s'invita a distingir la Pasqua dels cristians.

On comprareu pa perquè pugui menjar la gentada? La pregunta a Felip és interpel·lació de Jesús que *ja sabia què volia fer*.

A Jn no hi ha cap situació de necessitat (com als sinòptics); i és Jesús qui repartí els pans subratllant la condició de «convitats» de tots els comensals.

Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre la gent: amb vocabulari eucarístic.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 4,42-44)

En aquells dies, un home de Baal-Salisà va anar a dur a l'home de Déu, Eliseu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi novell. Eliseu digué al seu servidor: «Dona-ho a tota la comunitat i que mengin.» El servidor contestà: «Com puc donar això a un centenar d'homes?» Però Eliseu insistí: «Dona-ho a tota la comunitat i que mengin. Això diu el Senyor: Tots en menjaran, i encara en sobrarà.» Ell ho repartí, en menjaren i encara en sobrà, tal com el Senyor havia dit.

► Salm responsorial (144)

R. *Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.*

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, / i al seu temps vós els doneu l'aliment. / Tan bon punt obriu la mà, / sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invocuen, / dels qui l'invocuen amb sinceritat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,1-6)

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,1-15)

En aquell temps, Jesús se n'anà a l'altra riba del llac de Galilea, el llac de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els deixebles. S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus. Jesús alçà els ulls, veié la gentada que anava arribant i preguntà a Felip: «On comprareu pa perquè puguin menjar tots?» Ho preguntava per veure què hi deia Felip. Jesús ja sabia què volia fer. Felip li respongué: «Necessitaríem molts diners per poder donar només un tros de pa a cadascú.» Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, diu a Jesús: «Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però, què és això per a tanta gent?» Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba, i s'hi assegueren. Eren uns cinc mil homes.

Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent asseguda. El mateix va fer amb els peixos. I en repartia tant com en volien. Quan tothom quedà satisfet digué als deixebles: «Recolliu el que ha sobrat, que no es faci malbé.» Ho recolliren, i de les sobres d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze coves.

Quan la gent s'adonà del prodigi que Jesús havia fet, començà a dir: «Segur que aquest home és el profeta que havia de venir al món.» Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per fer-lo rei, es retirà tot sol a la muntanya.

► Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 4,42-44)

En aquellos días, acaeció que un hombre de Baal Salisá vino trayendo al hombre de Dios primicias de pan, veinte panes de cebada y grano fresco en espiga. Dijo Eliseo: «Dáselo a la gente y que coman». Su servidor respondió: «¿Cómo voy a poner esto delante de cien hombres?». Y él mandó: «Dáselo a la gente y que coman, porque así dice el Señor: “Comerán y sobrará”». Y lo puso ante ellos, comieron y aún sobró conforme a la palabra del Señor.

► Salmo responsorial (144)

R. *Abres tú la mano, Señor, y nos sacias.*

Que todas tus criaturas te den gracias, / Señor, que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus alabanzas. R.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / sacias de favores a todo viviente. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones. / Cerca está el Señor de los que lo invocan, / de lo que lo invocan sinceramente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,1-6)

Hermanos: Yo, el prisionero por el Señor, os ruego que andéis como pide la vocación a la que habéis sido convocados. Sed siempre humildes y amables, sed comprensivos, sobrellevaos mutuamente con amor, esforzándoos en mantener la unidad del Espíritu con el vínculo de la paz. Un solo cuerpo y un solo Espíritu, como una sola es la esperanza de la vocación a la que habéis sido convocados. Un Señor, una fe, un bautismo. Un Dios, Padre de todos, que está sobre todos, actúa por medio de todos y está en todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,1-15)

En aquel tiempo, Jesús se marchó a la otra parte del mar de Galilea, o de Tiberíades. Lo seguía mucha gente, porque habían visto los signos que hacía con los enfermos. Subió Jesús entonces a la montaña y se sentó allí con sus discípulos. Estaba cerca la Pascua, la fiesta de los judíos. Jesús entonces levantó los ojos y, al ver que acudía mucha gente, dice a Felipe: «¿Con qué compraremos panes para que coman estos?». Lo decía para probarlo, pues bien sabía él lo que iba a hacer. Felipe le contestó: «Doscientos denarios de pan no bastan para que a cada uno le toque un pedazo». Uno de sus discípulos, Andrés, el hermano de Simón Pedro, le dice: «Aquí hay un muchacho que tiene cinco panes de cebada y dos peces; pero ¿qué es eso para tantos?». Jesús dijo: «Decid a la gente que se siente en el suelo». Había mucha hierba en aquel sitio, se sentaron; sólo los hombres eran unos cinco mil. Jesús tomó los panes, dijo la acción de gracias y los repartió a los que estaban sentados, y lo mismo todo lo que quisieron del pescado. Cuando se saciaron, dice a sus discípulos: «Recoged los pedazos que han sobrado; que nada se pierda». Los recogieron y llenaron doce canastos con los pedazos de los cinco panes de cebada que sobraron a los que habían comido. La gente entonces, al ver el signo que había hecho, decía: «Este es verdaderamente el Profeta que va a venir al mundo». Jesús, sabiendo que iban a llevarse para proclamarlo rey, se retiró otra vez a la montaña él solo.